

Megjelenik minden csütörtökön. — Előfizetési ár : egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyedévre 1 frt. — Hirdetések ára : 4 hasábos petitsor 8 kr. Az előfizetési pénzeket a Szent-István-Társulat igazgatóságához, a kéziratokat a lap szerkesztőségéhez (IV. Lövész-utca 13. sz.) kérjük küldeni.

Budapest, 1885.

21. szám.

Május 21.

Piros pünkösd.

A harmadik nagy ünnepkör középpontja piros pünkösd.

Nagyon találó ez a »piros« jelző.

Tüzláng alakjában jelent meg a Szent-Lélek az első pünködsi ünnepen az apostoloknak.

Piros a lángoló és égő szeretet színe, ama szeretetnek, mely maga a Szent-Lélek, ama szeretetnek, melyre a hívők szíveit gyulasztja.

Piros a vér színe, melynek ontására képesít a Szent-Lélek által belénk ontott áldozatkészség, amint képesítette a vértanuk milliót.

Piros pünkösd magasztos ünnepe nem csak régi fenséges reminiscenciákat kell hogy felidézzen a hívők lelkeiben, de nagy és nemes tettekre is kell, hogy indítsa.

Ma inkább, mint valaha!

Mert soha nagyobb, soha élesebb és kiáltóbb nem volt ama ellentét az Isten szent Lelke és a világ szelleme között, mint napjainkban.

Tényleg, ha nem is névleg, két nagy táborra oszlik az emberiség.

Az egyikben a világ szellemétől vezérelt és áthatott emberek, nélkülözvén minden magasztosabb, mennyei érzést, csak azt tartván szem előtt, mi itt a földön van, csak arra gondolván, mi e világon vagy, keresvén csak itt boldogságot azokban és azok által, miket itt találnak. Lángra gyulasztja ez a szellem is a szíveket, de e láng nem tiszta, nem nemes, nem tör felfelé, csak füstöt okoz, mely beborítja egész valójukat és növeli vakságukat.

A másikban az Isten Lelkétől vezérelt és áthatott Isten fiait, szívükben ápolván a magasztos, mennyei

érzéseket, arra törekedvén, mi ott fent van, azt keresvén, mi az örök hazában boldogít ama eszközök által, melyeket az hátra hagyott, ki megelőzött, hogy ott fent szállást készítsen számunkra is. Lángra gyulasztja az Isten Lelke a szíveket és e láng oly tiszta és nemes, fölfelé tör mint utmutató egyre tisztulván és tisztázván a szellemeket, édes reménnyel és erős bizalommal betöltvén a kedélyeket.

A szellem az, ami él.

Ki minő szellemtől vezéreltetik, olyan ember is.

S amint az embernek csak egy lelke van, úgy ezen lélekben is csak egy szellem uralkodhatik, csak egy szellem szabhatja meg gondolataink irányát, vágyaink nyugpontját, törekvéseink céljait, akaratunk megállapodását.

Csak attól függ, minő szellem uralja lelkünket!

Lehet e tekintetben pillanatnyi, ideiglenes csalódás, de a komoly törekvés, az őszinte igyekezet előtt helyt nem állhat soká e csalódás.

Hisz, ki tudná, hogy mi van az emberben, ha nem az ember lelke, ha nem az ember szelleme, mely őbenne van?

Lelkünk megadja a választ, hogy minő szellem vezet minket. Csak kérdezzük meg gondolatainktól, mivel foglalkoznak legszívesebben? vágyainktól, mit ohajtanak legélénkebben? mitől irtóznak leginkább? szívüinktől, mi boldogítja legédesebben? mi tölti be legteljesebben?

S gondolataink, vágyaink, szívünk megadja a választ, minő szellem vezet minket.

Bár miképp is szóljon e válasz, nincs az a hívő, kinek nem kellene legbensőbb és lepedőbb fohással piros pünkösd napján felsohajtania: Jöjj el Szent Lélek! Töltsd be a szívemet!

Töltsd be egészen mennyei világossággal, szent tüzeddel!

Világító, melegítő sugarad boldogítsa ezt a szegényt, oly sokszor megcsalódott szívet igazi békességgel és tiszta, nyugodt örömmel.

Ne mulasztuk el, lelkünkbe, szívünkbe hívni ezt a boldogító vendéget, ezt az élő és éltető szellemet!

Dr. — an —

Csillag-fürtök.

(A szentek életéből.)

XXVII.

Georgia.

Szűz szent Georgia	Kibozzák a testet,
Ékes koporsóját	Viszik temetőbe...
A könnyező hívek	A kedves galambok
Buzgón körülfojgák.	Nem válnak el tőle.
De mi!... olyan gyorsan	A sir fölött is ott
Mint az ég villáma,	Lebegnek szüntelen,
Egy nagy galambsereg	Miként a csillagok
Száll a gyászos házra.	Szép csöndes éjjelen.
Majd meg a koporsó	Csak, mikor a gödröt
Fölött röpködének	Szinig betemették,
Addig, amig tartott	Magukat az égbe
A halottas ének. —	Csak akkor emelték.
Emelik a hullát	Föl az égbe, mindig
S viszik a templomba;	Magasabbra szállnak,
A fehér galambok	Mig eltűnnek, mint a
Hűn követik nyomba'.	Távoli ködárnyak. —
Aztán a templomnak	Im! az égi lelkek
Tetejére szállnak,	Hű ragaszkodása
Mintegy hű tagjai	Elmés külmezet ölt,
A gyászkaravánnak.	Hogy mindenki lássa. —

Nyulassy Antal.

Jeanne Hachette.

(Történeti beszély.)

(Folytatása és vége.)

X.

Noha a következő reggelen egész Beauvais izgatottságban volt, mégsem uralkodott sehol oly nyugtalanság és kínos várakozás mint épen Pilon mester házában.

Maga a háziúr sem volt valami jó hangulatban. Hevessége által tegnap ismét messze hagyta magát ragadtatni, mit most annál inkább belátott, mivel épen senki sem tett ezért neki szemrehányást. Az anya egész napon át imádkozott, korán lefeküdt, s midőn ő belépett a szobába, tette magát, mintha aludnék — mert hogy ez csak tettetés volt, és ép úgy nem aludt mint jó maga, erre a mester akár esküt mert volna tenni. Colin csak késő este jött haza, Jeanne egész napon csendesen és szívesen végzé a házi-teendőket, mint máskor is szokta — s most mindhárman együtt ültek a reggelinél és ettek, mértékletesen, mint ez az egyház ünnepén illő, de még sem úgy, mint oly emberek, kiknek szíve majd megtörik

a fájdalom miatt. És a pillantások, melyeket lopva egymással váltanak! Talán valamely kibuvóra akadtak? Talán Jeanne mégis itthon akar maradni? De nem, most föláll, s Pilon-mester látja, hogy föl van ékesítve, mint valamely menyasszony — leveszi az ablakon függő olvasót, a fátyolt összevonja, azután köszön neki, az anyának, a cselédségnek — a földkerekségén egy lány sem tudott oly kedvesen köszönni, mint Jeanne — azután kiment, s Colin követé őt.

Az öregur az ablakhoz lépett s utánok nézett; szíve hevesebben kezdett dobogni, amint őket így együtt menni látta. Valóban egész Franciaország és Burgundban nem volt szebb pár! Mindkettő oly fiatal, oly szép, oly jó — s ha még elgondolja az ember, mennyire szeretik egymást! — De mit használt mind ez! A mester kimondta ostoba esküjét — s mindennek daczára mégis elmennék a balga gyermekek! Igaz, a tisztelendő atya mondta, hogy az Isten szolgálata eléje teendő az emberek szolgálatának!

Igy gondolkozott az öreg. Most a harangok is megkondultak, s fényesen öltözött csoportok siettek a templomba. Mindnyájan boldogok voltak, csak Jeanne és Colin nem: Jeanne nem, kinek hősi tette nélkül ma talán e város romokban heverne. Pilon apó szerette volna önmagát elpáholni, s ma jöttek először szíve mélyéből e szavak: »Uram, én nagy bűnös vagyok«, — én el akarom hagyni a szitkozódást és esküdözést«, — pedig hej beh sokszor mondá ezt már a gyónásban. »S ha még egyszer elhagynám magamat ragadtatni hevességem által, akkor csak azonnal vigyen el az...«

Epen jókor volt, hogy az anya szelid hangja öt gondolataiban megzavará, ez már karszékében ült, s kérdé, vajjon nem jó-e el vele a mester is.

— Itt fogom bevárni, míg a körmenet erre fog jönni — mondá — s majd akkor hozzá fogok csatlakozni.

Azt remélé, hogy ha majd egy ideig magában leszen, nyugodtabbá lesz, s előbb látni is akará az ünnepélyes menetet, mert még mindig hívé, hogy Jeanne majd csak talált valami módot, a menetből elmaradhatni.

Csaknem úgy érzé magát, mintha e lány őt megígézte volna. Mindig és mindig reá kelle gondolnia: az ő szomorú gyermekéveire, a szülők nélküli árvára; mindazon szomorúságra és nehézségre, mely ifju korát betölté, s arra — mi pedig az ő műve volt, ezt nem tagadhatá el önmaga előtt — mi őt az utóbbi időben busítá. — De mind ennek ezentúl vége leszen — neki boldognak kell lenni, s ha mindjárt Rómába kellene is zárándokolnia, hogy esküje alól felmentést nyerjen. — Talán a püspök is segíthetne! Pilon apó elhatározá, hogy másnap beszélni fog a főpásztossal.

Szíve felmelegedett, s szemei megnedvesedtek, a legszívesebben sirni szeretett volna, mint a gyermek; de ott állott mankóira támaszkodva a vén Gervaise, s gonosz tekintettel nézett rá, mi épen nem illett a mai ünnepnaphoz.

Mig a mester, hogy ezen gonosz szemekbe ne kelljen néznie, a virágfüzérés házakat, s a kék mennyboltot nézegeté, úgy érzé, mintha a harangok egyre hangosabban és vidámabban szólnának, most éneklőhangok üték

meg füleit, melyek mindig közelebb jöttek feléje. Keresztek és lobogók tüntek fel az utca bejáratánál; a béke jelvényei gyanánt galambok röpködtek az ég felé; s a tömjén illatos füstje, mint kékes felhő emelkedett fel a házak falainál.

A körmenet! — A mester szíve dobogott — Egyre közelebb jöttek; először a karbeli fiúk, azután a papság, azután aranyos biborszinű mennyezett alatt a püspök, továbbá a szerzetesek és különféle társulatok — s azután — csakugyan ő jött, Jeanne »hachette« jobb kezében a lobogó, balkezeiben a harczi-bárd, melytől nevért nyerte. — Mily büszkén megy, mily szabadon emelé fejét — s most szeméi a mestert köszöntik, mosolyog s meghajtá előtte a lobogót úgy, hogy annak bojtja az előtte menő férfi vállait érinti, ki visszanéz; Colin az, ki a Jézus-szíve társulat ruháját viseli; igen, ő az, szép fekete fürtös feje, nemes magatartása, delezeg járása elárulja az apa szeméi előtt, noha a felhuzott esuklya félig eltakarja arcát.

Még Gervaise is felismeri őt. Most már érti, miért vart Jeanne tegnap egész napon és fél éjen át egy szürke vászon barátesuklyán, s hogy Özséb atya miért sompolygott oly fontos arczal ide s tova. A mester föltétele tehát teljesítve lett, Jeanne, mint »valódi jó nő, a férfi után ment, kinek engedelmeskedni kötelessége.« A fiatalok boldogságának most már semmi sem állott útjában.

Gervaise belátta, hogy kilátásai a molnár aranyaira meghiusultak — de nem akart mégsem annyit hiába fáradni. Bazilnak házába kell őt fogadnia, s ott majd lassankint össze fog annyit magának szerezni, mennyit jogosan összegyűjthet.

Ezen dícséretes szándékkal ő is a menet sorai közé lépett. A mester is vidám szívvél csatlakozott a menethez, s egy cseppet sem bánta, hogy nem csak a nők után, hanem mint egyike a későn jövőknek, a város legszegényebb férfiain között kelle mennie. Ezen alázatosságért bizonyára megbocsáták neki a szentek, hogy többet foglalkozott gondolataiban a menyegzőről, mint a nap jelentőségéről; még a templomban sem hagyták el a világi gondolatok, s mihelyt vége volt a szent misének, erős oldaldöfésekkel igyekezett a néptömegben keresztül törni, hogy gyermekeit felkeresse.

Ezek az anya hordszéke mellett álltak künn a téren. Pilonmester utat tört magának odáig, itt karjaiba zárta a lányt, s nem törődve a számos kíváncsival, száján és arczán megcsókolá Jeannet s mig annak kezét fiába tette, így szólott hozzája: »Jőjj lánykám, te ép oly jó és ildomos vagy, mint amilyen szép és hős; s most iparkodjunk haza, hogy az eljegyzést megtarthassuk.«

Az anya örömtől sirva nyujtá kezét férjének; a boldog fiatal pár karonfogva egymást a hordszék után ment, a szomszédok és jóbarátok szerenését kívánva hozzájuk csatlakoztak, s így egész hosszú menetben értek el Pilonék házához.

A mester szeméit dörzsölé, — hiszen ő, midőn elment becsukta volt a ház ajtaját, s most az nyitva áll: cselédjei, s a házbéliek vele vannak, s mégis ablakaiban fej-fej mellett van; hihetőleg a vidékről jöttek vendégek, sietett tehát, hogy őket fogadhassa.

De az első alak, ki a küszöbön eléje lépett, idegen volt előtte. Ez egy öreg ur volt, lovag-öltözetben, barátságos fejhajtással ment el a mester és neje mellett, azután megállott Jeanne előtt, meghajtá magát előtte, mintha a királyné lenne, átadott neki egy pergament-tekereset s mondá:

— Megigérttem kegyednek szép »hachette«, hogy Párisból hozok majd valamit. Ime egy irat, ami kegyelmes királyurunktól, melyben ő felsége kegyednek és utódainak, tanusított hűsége és hősiességének jutalmául örök időkre, mindennemű adót és haditerhet elenged. Továbbá megengedi a király, hogy ezimrel birjon, hogy jószágai legyenek, s hogy a nemes hölgyekkel egyenlő rangja legyen. Végre meg lettem bizva, — folytatá a mesterhez fordulva — hogy mondjam meg önnek, miszerint a király óhajtja, hogy Jeanne »hachette« az ön fiával keljen egybe, s Beauvais városa adjon a lánynak 1000 livres-t hozományul.

Pilon apó dadogott valamit, minek értelmét ragyogó arca magyarázta meg. A fiatalok pedig épen értesíték Chateauroux urat a dolog állásáról, midőn egy sűrűn elfátyolozott hölgy lépett elő a szoba háttéréből s Jeannet átkarolá.

— Kedves gyermekem: — mondá egy hang, mely Jeannet szent Angradesma zárdájának főnöknőjére emlékezteté, s csakugyan ez volt a hölgy. — Kedves gyermekem, mi, az apácák is, az egész zárdá nevében szintén eljöttünk hozzád, hogy köszönetet mondjunk neked; a püspök ur adott nekünk evégből különös engedélyt; mi ugyanis csak tegnap tudtuk meg, hogy ha te nem vagy, úgy legbecesebb ereklényeinket elvesztettük volna. A darlini molnár, ki borzasztó gonoszságáért nehéz betegséggel sújtatott a jó Isten által, halála előtt nyilvános bűnvallomást tett. Özséb atya bővebben szólhat erről. Mi most azt is tudjuk, — folytatá tovább, de halkabban, — hogy honnan való ama drága ékszer, melyet az ostrom utáni reggelen védszentünk oltárán találtunk — ezzel egy csomagot adott át Jeanne-nak. Vedd ismét magadhoz, kedves gyermekem, viseld azt menyasszonyi ékül, hozzon az rád üdvöt és áldást. — Mig a főnöknő beszélt, mintegy öt-hat szerzetesnő lépett szintén elő, kik Jeannet átölelék, s kezeit meg-megszorították. Ezután mindnyájan esendben eltávoztak: mire a házbéliek nagy örömszájban törtek ki, s az öreg ház most oly vidámságot látott falai között, minő emberemlékezet óta nem volt benne. Szerencsekivánatok, kérdezősködések, nevetés, pohárcsengés, vig pohárköszöntések, enyelgések vegyültek összeviassa. A konyhában sürgött a szakácsnő és cselédség; szóval minden készület meg volt téve a lakomára; s az öreg mester is alig birt jókedvével; s midőn éjfélkor az utolsó vendég is eltávozott, így szól: — No gyermekek, ez azután vidám nap volt. Az ember szinte megbódul a sok boldogság és tisztelet miatt . . . valóban az ember nem tudja, mi fölött örüljön inkább.

— Én tudom apám, — mondá Colin, menyasszonyát keblére vonva, és Jeanne kedves pirulással erősíté, ezeket mondva:

— Nekem, Pilon apó, az szerezte a legnagyobb örömet, hogy ön engem a király óhaja nélkül is le-

nyául elfogadott, még nem levén semmi kiváltságom, s semmi hozományom, mégis családjába vett fel engem.

Nemsokára e nap után Pilonéknál fényes menyegző tartatott. Colin és Jeanne sok éven át igen boldogan éltek együtt, s még igen sokszor vettek részt a szent Angradesma tiszteletére tartott körmeneten, hol szépen egymás után menve lépdeltek; s haláluk után is több évszázadon keresztül szokásban maradt e körmenet a leírt módon.

Különben Pilon mesteren kívül még igen soknak helytelennek tűnhetett fel amaz új rendelet, hogy a férfiak előtt menjenek a nők, mert sehol sem volt oly nagyszámu a világiak beiratkozása a jámbor társulatokba, mint épen Beauvais városában: ily módon legalább, mint társulati tagok, a nők elé juthattak.

Ma már nincsen ez így. A nagy forradalom óta nem ünneplik többé a Károly fölötti győzelmet: még a lobogó is, melyet Jeanne »hachette« elfoglalt volt, eltűnt. Azonban a hős Jeanne emléke még maig is él a nép ajkain; költemények, és egy szép emlékoszlop, melyet szülő városa emelt, ápolják a kegyeletet iránta a szivekben.

(C. G. után németből)

Rajkai Cecília.

TÁRCZA.

A londoni sajtó.

(Dr. Heine Adolf után.)

(Vege.)

Érdekes az is, hogy mily módon tudott magának egyik-másik londoni lap elterjedést szerezni az egész világon. Körülbelül husz év előtt a »Daily Telegraph«, melynek évi jövedelmét ma egy millió kétszázötven ezer forintba becsülik, financialis nehézségekkel küzdött. Egy napon az egyik szerkesztő gondolatokba merülve ült íróasztala előtt s vele szemben egyik collegája, nagyhirű journalista. »Mit tegyünk?« kérdé amaz. »Valami újat, feltűnőt! Mennyi pénzt volna ön hajlandó erre költeni?« — »Amennyit ön akar,« volt a válasz. — »Jól van, küldjön tehát ki valakit a biblia eredetének kutatására!« Ez megtörtént s ebből keletkezett a kutatási utazás Assyriába, melynek eredményével a »Daily Telegraph« a tudományos akadémia köszönetét vívta ki magának.

Lloyd, a világhírű »Lloyd's Newspaper« kiadója, mely lapnak heti kiadása több mint egy millió példányszámban jelenik meg, egyszersmind atyja az olcsó penny-sajtónak. Már kora ifjuságától kezdve mindenféle újságvállalatokba bocsátkozott, anélkül, hogy sok szerencséje lett volna bennök. Egyszerre egy eredeti gondolata támadt. Összevásárolt minden pennyt, mire rátehetette a kezét, s egy általa készített bélyegverővel ráverte lapjának címét s árát, míg a pénz két oldalán egy körben futó vonalon jelentette a közönségnek, hogy aki a címét beküldi, ily pennyt kap a házhoz küldve. A »Times« rögtön fölhívta a kormány figyelmét »ő Felsőge pénzeinek ezen éktelenítésére,« s a kormány nem akadályozhatván ezt másképp meg, kénytelen volt ellene előbb törvényjavaslatot nyújtani be a parlamentnek. Jobb reklamot a Lloyd természetesen nem kívánhatott magának, s ez oly hatályosnak bizonyult, hogy a lap mindenek előtt ennek köszönheti mai virágzását.

Az egész föld kerekéségén elterjedt »Illustrated London News« keletkezését egy sajtósági körülménynek köszöni. Ingram,

egy nottinghami újságíró 1842-ben azt tapasztalta, hogy valahányszor a helyi lapok valamely napi események föltüntetésére a szöveghez apró fametszeteket nyomattak, ha ezek még oly rosszak voltak is kivitelre nézve, az ily számokból rendszeren sokkal több példány kelt el. Ez Ingramban azon gondolatot ébresztette, hogy saját illusztrált lapot alapítson s daczára barátai lebeszélésének s daczára annak, hogy pénze gyakran már majdnem elfogyott, nem nyugodott addig, míg végre czélt nem ért. Ma nincsen ország az öt világrészben, hova lapja be nem hatolt volna. A siami király előfizetője; Coffee király palotájában Coomasseeben, az ashantiak országában egy példányt találtak az angol csapatok; éjszaksarki utazók, kik Franklint keresték, ott találták az »Illust. London News«-t az eszkimók kunyhóiban; utazók látták a chinai folyókon s Afrika belsejében.

A »The World« még alig tíz éve, hogy fenáll s tulajdonosának Edmond Yates-nek hercegi jövedelmet hoz. Nagy elterjedését egy szerencsés véletlennek köszöni. Egy ismeretes egyéniség Westend fensőbb köreiből egy rágalmozó cikk miatt pert indított, mely föltűnést okozott s nemsokára egy uzorásokból álló czég lépett föl ellene panaszlólag. Jobb reklamot londoni hírlapszerkesztő nem is kívánhat magának; ezt sok lap üzletszerűen viszi. A »The World« ma ennek következtében a művelt, angolul beszélő világ olvasóasztalain van s az ő »híreseink otthona« című cikkei, melyeket a lap időnkint közzétesz, egy kötetben kiadva, becses művet képeznének.

London legnagyobb botrány lapja, a Westend réme, oly lap, mely mindig személyekkel foglalkozik, élczes és kiméletlen, s nagyon gyakran hazudik, elég sajtósági módon »az igazság« címet viseli. Soha sem vergődött volna oly hirre, ha nem lenne Labouchère parlamenti tagnak, a journalistikai, politikai, pénzügyi és diplomáciai téren anyira ismert férfiúnak tulajdona, ki a »Daily News« is. Ezen férfiú életéből több regényt lehetne összeírni. Mint fiatal ember, egy circus-csappal kóborol a mexikói fensikokon; azután hat hónapig indiánokkal lakik, bivalyokra vadászik társaságukban s wampum nyakzsínorokba kártyázik velök. Amint a fekete hegyeken utazik, egy véletlenül kezébe akadt lapban olvassa, hogy kinevezetett titkáru a newyorki angol követséghez.

Egy napon irodájában ül a fiatal diplomata, egy idegen lép be, s a követtel óhajtana beszélni.

— Lehetetlen, mond Labouchère; a követ nincs itt, beszéljen velem.

— Önnel nem végezhetek, felelé amaz; én várhatok.

— Jól van, tessék helyet foglalni; volt a rövid válasz.

Két óra mulva az idegen nyugtalan lett s kérdezte, hogy nem jött-e még vissza a követ?

— Látni fogja a kapunál kiszállni kocsijából, ha megérkezik, mond Labouchère, anélkül, hogy íróasztaláról fölpillantana.

— S mikor fog körülbelül megérkezni?

— Nos, mond a diplomata, tegnap utazott el Kanadába; azt hiszem, hogy hat hét mulva haza jó.

New-Yorkból Russell lord kinevezte őt Parana braziliai köztársaság követségéhez, hat hónappal későbbben azonban a nemes lord Labouchéret egy londoni klubban a játékasztalnál találta.

— Miért nincs ön állomásán? kérdi tőle boszusan a miniszter.

— Azt hittem, felelé Labouchère, hogy engem in partibus infidelium nevezett ki oda a miniszter ur.

S csak most tudja meg a miniszter, hogy a kis braziliai köztársaság már kilenc hónap előtt megszűnt létezni.

1870-ben írta Labouchère az ostromlott Párisból híressé lett leveleit, melyeket léghajókon küldött ki. »Egy Párisban ostromzárolt naplója« czim alatt egybegyűjtve adta ki később ezen leveleket, melyek ma a legbecseseb forrásul szolgálnak Páris akkori állapotáról.

Közlő: j. z.

RÖVID HIREK.

* **Kitüntetés.** A király ö Felsége Kovács Zsigmond titkos tanácsosnak és veszprémi püspöknek az első osztályu vas-koronarendet díjmentesen adományozta.

* **A budapesti tudományos egyetem** f. hó 13-ikán fényes ünnepélyvel ülte meg alapításának 250. és ujjaalakításának 105. évfordulóját. Az ünnepélyen, melyet az egyetemi templomban tartott szent mise előzött meg, jelen voltak: Trefort vallás- és közoktatásügyi miniszter, Samassa József egri érsek, Kovács Zsigmond veszprémi püspök ö excellentiáik is, s majdnem az összes egyetemi tanári kar. Az ünnepélyt dr. Bita Dezső egyetemi rector egy eszmékben gazdag fölolvasással nyitotta meg, melyben Pázmán Péter életét, működését, irodalmi és kulturalis jelentőségét érdekesen és szellemesen jellemezte. Az éljenzéssel s viharos tapssal fogadott beszéd után Völgyi Gusztáv joghallgató pályanyertes ódáját szavalta el Nagy Gyula joghallgató oly szép előadással, hogy a fényes közönség falrengető tapsviharba tört ki, az egri érsek s utána a közoktatásügyi miniszter kezét szorítottak vele. Ezután dr. Rapaics Rajmond hittankari dékán felolvasta a pályanyertes munkákat és azok szerzőit, majd a pályadíjak kiosztattak. Az ünnepély délutáni egy óra után végződött. Pázmány Péter és Mária Terézia nagy képei meg voltak koszoruzva. Délután a Hungáriában fényes diszlakoma zárta be az ünnepélyt.

* **A Mátyás-templom ujjaépítése** gyorsan halad előre. A legfőbb akadály, a pénzügyminiszterium épülete, már nem fog többé utban állani; a miniszter már elrendelte a szükséges rész lebontását. Most főleg a királyoratorium és az éjszakai előcsarnok építésén dolgoznak, melyek még a nyár folytán tető alá kerülnek és még ez évben a templom egész éjszakkaleti sarka kiépül.

* **Aranymise.** Smozer Ignác ez. püspök és szatmári nagyprépost f. hó 17-ikén ülte meg 50 éves áldozáságát és tartotta aranymiséjét.

* **Pánthy Endre** apát, egri kanonokot Török-Szent-Miklós városa diszpolgárává választotta s a diszoklevelet egy nyolcz tagu küldöttség nyújtotta át neki. Törökszentmiklós egykori plébánosa jó tetteinek számos emlékét hagyta maga után, melyet örök időkre hirdetni fog az általa alapított, fentartott s ujjabban tetemesen megnagyobbított nőnevelőintézet.

* **Vasarnap** f. hó 17-én este meglehetősen kedvező időjárás mellett virágharcnak nevezett mulatságot rendeztek előkelő hölgyek, élükön gróf Károlyi Sándorné excja, mint a budapesti első gyermekmenhelyegylet elnöke, ezen üdvösen működő intézet céljainak előmozdítására. A mulatság abból állott, hogy 9 órakor este a városerdőből mintegy 300 kocsí, melyeknek lovai s kocsisai fehér lepellel voltak borítva, lassu léptekben megindult és széprendben végig haladt az Andrássy-uton, váci-uton, fürdő-utczán és Mária-Valeria-utczán át a városi vigadóba. Utközben a kocsikból a bennülők az utczák mentében állókra virágbokréttákat dobáltak, mit a közönség visszadobott újra a kocsikba. Minden második kocsin színes lampionok s égő fáklyák voltak több helyen bengal tűz világította meg a menetet. Óriási néptömeg hullámozott egész éjjelig az utczákon. A vigadó termei szintén megteltek.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

A toilette-szivacs tisztítása.

A szivacs, melyet mosdásra használunk, a szappantól hosszabb idő után piszkossá, zsirossá és csaknem használhatlanná lesz, amennyiben elveszti rugékonyságát és nem veszi többé be kellőleg a vizet. A pusztá kimosás nem segít többé rajta. Ezen esetben a tisztítandó szivacsot ki kell jól nyomni, egy tányérra tenni s kevés porrá tört, olvasztott chlorkalciummal behinteni, melyet a szivacson szétfolyni hagyunk. Körülbelül félóra mulva a szivacsot vízben ki lehet mosni és megszáritani. Ezen eljárás folytán a szivacs újra használhatóvá lesz.

Cukorvíz mint ellenszer.

Tudvalevő, hogy mily égető fájdalmat okoz, ha véletlenségből vagy vigyázatlanságból méz esik az ember szemébe, mi építkezéseknél vagy meszeléseknél igen gyakran előfordul. A hideg cukorvíz alkalmazása neutralizálja a méz égető hatását, mert a méz cukorral egyesül s az ekként keletkezett vegyület nem bántja többé a szemet.

A kámfor hatása virágokra.

Ha virágpoharak vizébe kevés kámfort teszünk, a virágok hosszabb ideig maradnak üdék mint tiszta vízben, s ép oly erősen virítanak, mint ha tövükön lennének.

IRODALOM.

— Megjelent s beküldetett: »XIII. Leo pápa és az iparosok.« A Kalocsai kath. legényegylet 1885. május 3-ikán tartott ünnepélyes közgyűlésén olvasta dr. Városy Gyula. Kalocsa, 1885. Nyomatott Holmeyer Ferencznél. 8-rét 1—15 lap.

— Az »Isten igéje szent beszédekben« czimü egyházszerkesztési folyóirat 6. füzeté megjelent s hat szent beszédet hoz, névszerint pünkösdi hétfőre, pünkösdi utáni I.—IV. vasárnapokra és urnapra.

— **Értesítés.** Tisztelettel értesitem a főt. lelkipásztorkodó papságot, hogy főt. Angerbauer József ur kitünő egyházi beszédei ezután csakis a »Jó pásztor« kiadó-hivatalánál rendelhetők meg. Előfizetési ár: 3 frt.; de megrendelhető intentiók végzése mellett is. Komárom, 1885. május 14. Isten velünk! Hajóssy Gy. Krizánt, a »Jó pásztor« szerk. Kiadója.

— **Előfizetési felhívás.** Szünóráimban lelkem a Muzsáknak mindig édes örömmel áldozott. A fényes muza-tábor szerény közkatónájának törekvése sokak részéről szíves fogadtással találkozott... Pályatársaim, barátaim és jóakaróim tanácsára ráadtam magamat, hogy »Szünórák« czimvel egy kötetnyi (12—15 iv) költeményt kiadok, melyre ezennel tiszteletteljesen előfizetést nyitok. A mű f. év június havában Stein János nyomdász és erd. muzeum-egyleti könyvkiadó által díszesen kiállítva fog megjelenni. Tisztelettel kérem mindazokat, kiknek tetszésével törekvésem találkozik, hogy előfizetéseiket nálam — legkésőbb folyó május hava végeig — megtenni ne terheltesse nek. Füzött példány ára 1 frt, diszpéldányé 2 frt lesz. Tiz előfizető után egy tiszteletpéldánnyal szolgálok. Maros-Ujvár, 1885. május 2. Fülel Szántó Lajos, róm. kath. lelkész.

— A budapesti egyetem fenállásának harmadfél százados jubeliama alkalmából dr. Breznay Béla egyetemi hittanár »Anecdotorum Petri Cardinalis Pázmány specimina duo« czim alatt egyetemünk nagyszerű alapítójának Pázmány Péter bibornok-

nak kiadatlan kézírataiból, melyek a budapesti egyetemi könyvtárban összegyűjtve őriztetnek, két értekezést bocsátott közre egy díszes kiállítási füzetben, mely dr. Breznay ékes latinságu előszót irt. A füzetben közölt értekezések elseje a vélemény, hit és tudós közti különbségről szól, a második aquinói Szent Tamás után a »megtestesült igéről« ad nyelvészeti, bölcsészeti és theologiai éles elméjű magyarázatokat.

MINDENFÉLE.

— Bizony uram, az ur sem a legszebb legény a világon.
— Nem csuda uram, szép gyerek voltam én nagyon, hanem gyerekkoromban kieseréltek.

Leverriers olykor annyira helyemélyedt tanulmányaiba, hogy feledni látszott, hogy a földön él. Néhány év előtt egy fiatal csillagász, Lismann, meglátogatta őt az observatoriumon. Leverrier egy óriási telescop előtt ül, figyelemmel kísérve egy kis bolygót. Lismann, ki már egy órája várt, végre elkezd köhögni.

Leverrier fölemeli fejét, s néhány perczig nézi vendégét, ki megszólal:

— Ön már engem nem ismer, nemde? Mi kartársak vagyunk. Néhány hónap előtt találkoztunk. . . .

— Valóban! szakítá őt félben, nem emlékszem rá.

Azután, szórakozottan kérdé:

— Melyik bolygón?

Egy eszmadia mester, ki kopasz volt, folytonosan szidta inasát s egyre sürgette: »Tedd ezt, tedd azt stb.«

A türelmét vesztett inas végre kezével a haját igazgatva fölkiáltott:

— Nos, tegye meg májszter uram, ezt!

A fenyítő törvényszék előtt.

— Mit keresett vádlott éjjél utáni egy óraker a Laszlovszky-villa körül?

— Nagyságos elnök uram, várakoztam a lóvasutra.

— De hiszen ilyenkor nem szokott arra közlekedni a vasut, mond az elnök.

— Épen azért kellett reá várakoznom.

Társulati Értesítő.

A Szent-László-Társulat

választmányi gyűlése 1885. május 16-ikán.

Elnökölt dr. Schlauch Lőrincz, szatmári püspök ur ő exellentiaja. Annak jelentése után, hogy a mult gyűlés jegyzőkönyve hitelesített, elhatározott, hogy az idei közgyűlés szeptember hó végéig tartassék meg. A segélyezések vételéről beérkezett köszönőiratok bemutatása után tárgyalattak a folyamodások s megszavaztattak a következő adományok:

A rozsnyói egyh. megyébe kebelezett Gácsfalva plébániához tartozó Gács főkközségnek egy új tanterem felállításához és második tanító alkalmazására szükséges alaphoz 100—100 frt, a hátszegileányiskola részére 200 frt, a grozesti templom segélyezésére 300 frank aranyban.

Alapító tagokul beléptek 20'frttal dr. Roszival István országgyűlési képviselő, Kis Győző okl. gyógyszerész Miskolczon.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Kürucz Antal és Wolafka Nándor urak kértettek fel.

Rumán Julia kiegészíti az 1881. évben tett 50 frtnyi alapítványát 100 frtra.

Ülés után megbeszélgetés tárgyát képezvén a Csángó-ügy, felemlítettett és elhatározott, hogy miután a Csángó-Egylettől Somssich Pál elnökle alatt kiküldött hármashozott bizottság eddig a társulati elnök urnál nem jelentkezett, elnök ur ő execiája pedig néhány nap mulva huzamosabb időre Budapest-ről eltávozik, távolléte alatt az ez ügyben mult év december hó 4-én tartott választmányi gyűlésből Balogh Sándor elnökle alatt kiküldött öttagu bizottság legyen hivatva a Csángó-Egylet bizottságával — jelentkezés esetében — értekezni.

HIRDETÉSEK.

ZAMBACH ÉS GAVORA

ő Emin. a bibornok-érsek és Magyarország Herceg Primásának udv. szállítója.

Római kath. magyar czég.

Budapesten váczi-utca 17. sz.

Ajánljuk dusan felszerelt
egyházak és kápolnák
berendezéséhez szükséges tárgyaikat, a legjutányosabb áron a lehető legjobb kivitelben.

Nevezetesen:

miseruhák,
reverendák, czimádák,
egyházi és társulati lobogók,
szt. szobrok, csillárok, kelyhek.
Monstráncziák,
stáció-képek, oltárok,
urkoporsók,
stb. stb.

➤ Régi ruhák ujjítását, valamint tüzarányozást és ezüstölést elvállalunk és olcsón készítjük el.

➤ Arany-, ezüst- és selyemhímzések és himzett egyházi ruhák nagy választékban.

Pontifikáló-eszközök, Infulák.

Szegényebb egyház-községeknél részletfizetésre is szolgálunk berendezéssel.

Nem tetsző tárgyak kicseréltetnek.

Pontosságunkat több százra menő elismerő-levelekkel bizonyíthatjuk.

Trieszti általános biztosító társaság (Assicurazioni Generali.)

Lapunk hirdetésményi rovatában közöljük ezen 1831-ben alapított, nemcsak legrégibb, hanem egyszersmind a legnagyobb biztosító intézetekhez tartozó társaság 1884. évi, immár 53 évi zárszámadását és mérlegét. Az üsdíj- és illeték-bevétel a most lefolyt évben, az összes biztosítási ágakban, kitett 13. 758, 097 frt 20 krajczárt, a tőkék kamata fejében pedig bevételvezetett 1. 200, 518 frt 63 kr. Az 1884-ik évben 42. 543 káresetben kifizetett kárszög 8. 637, 596 frt 13 kr, s így a Generali alapítása óta 558, 581 káresetben, 178. 423, 338 frt 51 krnyi kártérítést adott. Az 1. 644, 965 frt 25 kral kimutatott bő nyereségből első sorban is az ez irányban, igen óvatos társasági alapszabályok intézkedéseinek megfelelőleg, a 316, 296 frt 8 krnyi értékpapírnyereség az árfolyam-hullámzások fedezetére alakított tartalékhoz csatoltatott, mely ennek folytán 845. 574 frt 93 krajczárra emelkedett: továbbá 300, 000 frt az ingatlan tartalékhoz íratott, mely ez által 707, 145 frt 65 kral gyarapodott. Habár a jégbtítási ág csak 154,244 frt 38 krnyi nyereséget mutatott fel, mégis kerek összegben 200, 000 frt fordítottat jég-

biztosítási tartalék alakítására, melynek az a rendeltetése, hogy ezen igen veszélyes biztosítási ágban a rosszabb évek terhesebb vesztesége ellen némi fedezetet nyújtson. A díjtartalék 1 millió 100,200 frt 30 kral szaporodott, úgy, hogy az 1884. évi december 31-én 20, 176, 592 frt 39 krnyi tekintélyes összeget ért el. Az intézet összes biztosítéki alapjai ezek szerint, a lefolyt évben 1, 974 521 frt 94 kral gyarapodtak és kitesznek részvénytőkében és készpénz tartalékokban 31, 490, 875 frt 82 krt, mely is, mint azt a közzétett vagyon-kimutatás igazolja, teljesen jó értékekben van elhelyezve. A tartaléktőkék ily busás gyarapítása mellett is, az intézet abban a helyzetben van, hogy a 315 firttal befizetett részvények után 300 frankot vagyis 120 frt aranyban fizet osztalékul. Az intézet üzletének folytonos haladását és tartós fejlődését nagy mértékben elősegíti a már birt biztosító állag. Az ellemi biztosítási ágban jövő években esedékes díjkötelezvények 21, 066, 641 frt 33 kral mennek, az életbiztosítási ágban pedig 1884 évi december 31-én 83.174,458 frt 78 krnyi tőke volt biztosítva.

KRISZTA ÉS LEITNER

(10—24)

a budapesti oltáregylet egyedüli szállító

Budapest IV. Lipót-utca 13. Sz.

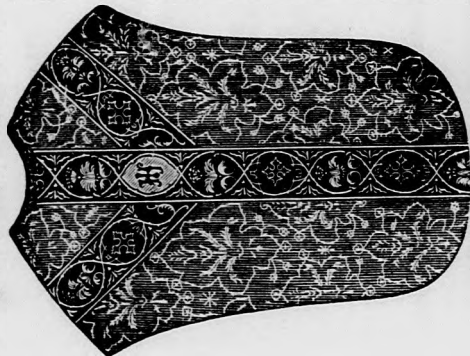
Arany- és ezüst-hímzések

minden rajz szerint művészileg készülnek.

Tűzáranyozás vagy ezüstözés gyáriáron saját gyárunkban

leggyorsabb idő alatt készülnek.

Megrendeléseket szégynebb egyházközségeknek részletfizetés mellett is esz-közlünk.

ajánlák bőven felszerelt raktárunkat mindenemmi

MISERUHÁK,

REVERENDÁK,

CIMÁDAK,

egyházi és egyleti lobogók,

egyházi szövét, damaszt,

passzománst, rojt, bojt

brüsseli és czerna egyházi csipkében.

EGYHÁZI SZEREK

kegyelők, szentágytatók, keresztelők,

templom-készletek.

Nélkülözhetlen sérvben szenvedőknek

a gyáramban készült 1885-ben szabadalmazott

sérvkötők,

melyek biztosságukért a hordásban minden eddigi készítményt felülmúlnak. A sérvkötő biztonsági sróffal van ellátva, mi a sérv félrecsuszását lehetetlenné teszi.

Egy ily sérvkötő ára frt **4.** — Finomabb frt **6.** — kettős **7.** — **10.** —

Egyszersmind ajánlom gazdag raktáramat minden szerkezetű ruganyos és gummi kötszerekben, suspensorok szarvasbőr, tricót és patent gummiból, utóbbi lovaglás vagy keményült sérvnél használandó, — görcsérharisnyák gummi és szarvasbőrből, has- és köldök-kötők gummi és szövettől, egyenestartó, tisztulás és vizelet táská, jégtáska gummiból, gummi- és flanel-táska belégzési készülékek, gummi és szövet vánkások, ülés és fekvésre anyakoszorúk, irrigátorok Kéz-márczy és Tauffer nevezetes tanáraink előírása szerint teljesen 1 liter nagyságban frt 2.50, 1 1/2 liter frt 3 és 2 literes frt 3.50. Myssli-írók minden módszer szerint kautschuk és fémből, gummibetétek, valamint minden a betegápoláshoz elképzelhető kellékek. — Úgy szintén bátorodom bőrű készítményeimet részint felsorolni, u. m. kezttyük, szarvasbőr, lovagló nadrágok szürke és sárga színben, szarvasbőr-takarók, vánkások és gamásnik. Dus raktár gummi és szövet esőköpenyekben. Sérvkötők rendelésénél kérem tudatni, hogy a sérv jobb, bal, vagy mindkét oldalú, és az ágyék bőségét. — A felvevésre külön kabinet áll rendelkezésre.

(1—10)

ORMAI MÓR,

kötszer- és kezttyűgyáros Budapest, hatvani-utca 20. szám, a magyar-utczával szemben. — A címre kérem különösen figyelni.

ZAMBACH J. BÉCS.

14—26

Ő eminenciája Magyarország bibornok hg-primása és a bécsi metropolita s káptalan szállítójának, Bécs, I. Stephansplatz, Nr. 5. Domherrnhof van szerencsém jelenteni, miszerint

a műhímző intézet és az egyházi disztimények gyára

tetemesen megnagyobbított s saját házába lett áthelyezve.

A kiadások csökkenésével azon kellemes helyzetben vagyok, hogy mindennemű készítményeimet jelentékenyen olcsóbb árak mellett számíthatom; így például

misemondó ruhákat,

melyek ezelőtt **40 egész 45 frtba** kerültek, ma már **30 egész 35 frt** árban állíthatom elő.

Uj képes árjegyzékemet kívánatra pósta útján azonnal bérmentve megküldhetem.

Magyar-Francozia biztosító-részvény-társaság.

Table with financial data for Magyar-Francozia insurance company, including share values and interest payments.

Table showing interest payments (Kifizetett károk) for various years and categories.

Advertisement for Budapesti Asztalos-Társaság (József Tér 1-ső szám) featuring 'Hazai készítmények' and 'leggyorsrubbétkől a legfinomabbakig'.

Advertisement for SIREMLÉKEK (Gerenday A.) featuring images of obelisks and crosses, and text about 'rendkívüli nagy választékban'.

Large table titled 'AZ ASSICURAZIONI GENERALI VAGYONÁLLASA 1884. december 31-én.' with columns for VAGYON, TEHER, and financial details.

Legal notice text at the bottom of the page, mentioning 'A cs. k. szab. Assicurazioni Generali központi igazgatósága...' and 'Kiadja a Szent-István-Társulat...'.